

dinsdag

10.11.2015

Fractus V

woensdag

11.11.2015

Sidi Larbi Cherkaoui & Eastman

20.00 Concertzaal

19.15 Inleiding door

Gloria Carlier

CONCERTGEBOUW BRUGGE

Biografieën

Op enkele jaren tijd heeft Sidi Larbi Cherkaoui (BE) naam gemaakt als een van de meest originele en productieve choreografen in Europa. Hij heeft een indrukwekkend oeuvre ontwikkeld dat op persoonlijke en eigenwijze manier de tradities van de grote culturen onderzoekt en bevraagt. Cherkaoui begon zijn carrière als danser in variétévoorstellingen en televisieprogramma's, en ging vervolgens in Brussel studeren aan P.A.R.T.S., de dansschool van Anne Teresa De Keersmaeker. Daar kwam hij in contact met de techniek van choreografen als William Forsythe, Pina Bausch en Trisha Brown. Als lid van Platel's gezelschap Les ballets C de la B realiseerde Cherkaoui zijn eerste choreografieën. Sindsdien ontwikkelt Cherkaoui steeds verder zijn eigen danstaal. Opvallend daarbij is zijn bijzondere aandacht voor interculturele samenwerking. Zo werkte hij al samen met Damien Jalet (*D'avant*, *Babel* ^(words) en *Boléro*) en het gezelschap Sasha Waltz & guests, maar ook met Akram Khan (*zero degrees*), Shantala Shivalingappa (*Play*), mangagrootmeester Osamu Tezuka (*TeZuka*), Marina Abramovic (*Boléro*), een groep Shaolin-monniken ... Het danstijdschrift *Tanz* riep hem in 2008 en 2011 uit tot 'Choreograaf van het Jaar' en in 2009 nam hij de prestigieuze Duitse Kairos-prijs in ontvangst. In 2011 ontving hij samen met Damien Jalet twee Olivier Awards en een Benois De La Danse voor *Babel* ^(words) en eerde Unesco hem als 'Young Artist for Intercultural Dialogue between Arab and Western Worlds'. In 2012 won hij de National Dance Award voor Outstanding Performance Male (Modern) voor zijn aandeel in *Dunas*. In 2012 kreeg hij de Vlaamse Prijs voor Podiumkunsten. Sidi Larbi Cherkaoui werkte voor tal van theater- en operahuizen en dansgezelschappen, waaronder Les Ballets de Monte Carlo (*In memoriam* en *Mea culpa*),

het Grand Théâtre de Genève (*Loin*), het Cullberg Ballet in Stockholm (*End*), het Royal Danish Ballet (*L'Homme de bois*) De Munt in Brussel (*Apocryfu*), Sadler's Wells in Londen (*Sutra*), Cedar Lake Contemporary Ballet New York (*Orbo Novo*), Staatoper Berlin en Teatro alla Scala Milaan (*Der Ring des Nibelungen*), Het Nationale Ballet (*Labyrinth*). In 2006 werd Sidi Larbi Cherkaoui artiest in residentie bij Toneelhuis, waar hij de producties *Myth* en *Origine* creëerde. Sinds 2008 is hij ook verbonden aan Sadler's Wells in Londen. In januari 2010 richtte Cherkaoui zijn eigen dansgezelschap op, Eastman, in residentie bij deSingel. In 2012 ging *Puz/zle* in première op het Festival van Avignon. Dat jaar verzorgde hij ook de choreografie voor *Anna Karenina*, de film van Joe Wright met Keira Knightley en Jude Law. In de lente van 2013 maakte Cherkaoui onder andere *4D* voor Eastman, *Boléro* voor het Ballet van de Opera van Parijs en *m/longa*, een tangovoorstelling, voor Sadler's Wells. Eind 2013 ging ook *生长 genesis* in première in Beijing. Onlangs werd Cherkaoui nog artistiek directeur bij Ballet Vlaanderen.

Eastman (BE) is Cherkaoui's productiehuis dat werd opgericht in januari 2010. Cherkaoui's werk bestaat uit een groot scala aan projecten en samenwerkingen; gaande van hedendaagse dans tot theater, ballet, opera, musical en andere performance-vormen. Een non-hiërarchisch denken over beweging, lichaamstaal en cultuur is de basis van de artistieke aanpak van Sidi Larbi Cherkaoui. Eastman is het centrale punt voor al Cherkaoui's werk.

Uitvoerders en programma

Sidi Larbi Cherkaoui: choreografie
Sidi Larbi Cherkaoui, Dimitri Jourde, Johnny Lloyd, Fabian Thomé Duten, Patrick Williams Seebacher / Twoface: dans
Shogo Yoshii, Woojae Park, Kasper N'dia & Soumik Datta: livemuziek
Shogo Yoshii, Woojae Park, Sidi Larbi Cherkaoui, Johnny Lloyd, Soumik Datta: compositie
Jason Kittelberger: assistentie choreografie & repetitor
Christine Leboutte, Steve Dugardin: zangcoach
Antonio Cuenca Ruiz: dramaturgie
Herman Sorgeloos, Sidi Larbi Cherkaoui: decorontwerp
Patrick 'Sharp' Vanderhaegen, Martin Baarda: uitvoering decor
Krispijn Schuyesmans: licht
Jef Verbeeck: geluid
Mathias Batsleer: techniek
Sumire Hayakawa: kostuumontwerp
Elisabeth Kinn Svensson: kledester
Patrick 'Sharp' Vanderhaegen: technische directie
Tom Van Aken: technische coördinatie
Arnout André de la Porte, Lars Boot: productieleiding en tourmanagement

—

productie: Eastman
coproductie: deSingel (Antwerpen), Migros Culture Percentage Dance Festival Steps (Zürich), Sadler's Wells (Londen), PINA40 Wuppertal, Baerum Kulturhus (Oslo), Tanzhaus NRW (Düsseldorf), Schauspiel Köln, National Arts Center (Ottawa), Wexner Center for the Arts (Columbus), Ludwigsburger Schlossfestspiele, La Villette (Paris), Les Théâtre de la Ville de Luxembourg

met de steun van de Vlaamse Overheid & de stichting BNP Paribas

met dank aan Circuit-Est centre chorégraphique (Montréal), Espace Marie Chouinard (Montréal), Ballet Vlaanderen, Graner/Mercat de les Flors de Barcelona, Kazutomi 'Tsuki' Kozuki, Elias Lazaridis, Janneke Hertogs, Karthika Nair, Guy Cools, kantoor Eastman, technische ploeg deSingel, ASICS | Onitsuka Tiger (Japan)

Eastman is in residentie bij deSingel Internationale Kunstcampus (Antwerpen)

Na de voorstelling op 10.11.15 interviewt Christel Stalpaert Guy Cools in de Kamermuziekzaal over zijn nieuwe boek: *In-Between Dance Cultures. On the Migratory Artistic Identity of Sidi Larbi Cherkaoui and Akram Khan in aanwezigheid van Sidi Larbi Cherkaoui*

Eastman wordt ondersteund door de Vlaamse Gemeenschap, het programma Cultuur van de Europese Unie en de stichting BNP Paribas. Eastman is Europees Cultureel Ambassadeur 2013.

in samenwerking met Cultuurcentrum Brugge

DANS
MET
LIVEMUZIEK

Fractus V: een natuurlijke breuk is vaak noodzakelijk om te groeien

In mei 2014 presenteerde ik, voor het 40-jarige bestaan van Pina Bausch' Tanztheater Wuppertal, een korte creatie. *Fractus V* was een trio waarin ik de breuk tussen individu en maatschappij wou onderlijnen. De voorstelling was geïnspireerd op teksten van de joods-Amerikaanse linguïst en politiek denker Noam Chomsky. Als ik Chomsky's ideeën voor mezelf vertaal, kom ik tot het volgende inzicht: 'De enige manier om zich als individu te wapenen tegen politieke en sociale propaganda is zich in de informatie te verdiepen. Elke dag worden we overstelpt met nieuws dat ons denken tracht te beïnvloeden. Het is een heel intensieve oefening om alles te filteren en niet gewoon te geloven wat ons wordt voorgedrukt.' Op zoek naar primaire bewegingen op de rand van het tribale en de folklore werd het duidelijk dat deze korte voorstelling een eerste etappe was naar meer.

In *Fractus V* wil ik me verder verdiepen in de vraagstellingen rond informatie en manipulatie; propaganda versus een 'objectievere' benadering van de feiten. Ook neem ik 'vrijheid van meningsuiting' als vertrekpunt. Zo worden taboes misschien weliswaar meer en meer gebroken en stormen bepaalde waarheden op ons af, maar we missen vaak de capaciteit om die concrete waarheden te verteren of in de juiste context te plaatsen. Net daardoor worden we eigenlijk toch geduwd in een 'wij versus zij'-denken. De informatie is er, maar we weten

niet hoe ze te verwerken. Vragen die ik me stel: 'Blijkbaar vragen bepaalde vrijheden toch een zeker kader? Hoe neutraal is ons denkvermogen nog? In hoeverre identificeren we ons met de oorzaken van wantoestanden in de maatschappij? Waar begint of eindigt persoonlijke verantwoordelijkheid?'

Het fundamentele pleidooi van Noam Chomsky voor 'vrijheid van meningsuiting' tegen de politieke pogingen om de media te controleren

'Het fundamentele pleidooi van Noam Chomsky voor 'vrijheid van meningsuiting' tegen de politieke pogingen om de media te controleren en te manipuleren, resoneert met mijn nood als kunstenaar aan een ruimte waar ik mijn eigen identiteit kan blijven wijzigen.'

en te manipuleren, resoneert met mijn nood als kunstenaar aan een ruimte waar ik mijn eigen identiteit kan blijven wijzigen. Dit noodzakelijke vernieuwingsproces gebeurt niet geleidelijk. Het gebeurt door radicale breuken en het kunnen loslaten van het verleden. Evolutie is een optelling van ontelbare kleine en grote revoluties. Iedere dag is een overgangsritueel, een punt waarna er geen weg terug is.

Fractus V is een creatie met vijf erg aparte hedendaagse dansers. De Franse virtueuze danser Dimitri Jourde heeft een circusopleiding. De Amerikaan Johnny Lloyd komt uit de Lindy Hop en was oorspronkelijk muzikant. De Spaanse danser Fabian Thomé Dutena begon z'n carrière als flamencodanser bij Joaquin Cortés en Patrick 'Two Face' Williams heeft z'n sporen verdient in hip hop en breakdance battles. Ikzelf, Sidi Larbi Cherkaoui, heb in de laatste 15 jaar mijn vloeiende danstaal steeds proberen te verrijken met ontmoetingen in verschillende

danstradities. Ook al komen we elk uit een andere dansachtergrond, toch vinden onze bewegingen elkaar. We delen het verlangen een boeiende gemeenschap te vormen, zowel op scène als ernaast.

De livemuziek ligt in het verlengde van deze filosofie. Ik werk samen met de Japanse percussionist/zanger Shogo Yoshii, de Koreaanse zanger/muzikant Woojae Park en de Indische virtueuze Sarod-muzikant Soumik Datta. Allemaal experts in hun eigen muziektraditie maar ook steeds nieuwsgierig

naar kruisbestuivingen.

Het zijn allen muzikanten met wie ik reeds vaker heb samengewerkt. Acht verschillende nationaliteiten en uitgesproken individuen gaan in dialoog om te komen tot een intens, dramatisch en vloeiend geheel. *Fractus V* staat voor de natuurlijke breuk die vaak noodzakelijk is om te groeien en daarna des te sterker te worden.

Sidi Larbi Cherkaoui, maart 2015

© Filip Van Roe

Antonio Cuenca Ruiz over *Fractus V*

‘Hoe komt het dat onze kennis over de dingen zo arm is, terwijl we over zoveel informatie beschikken?’, vraagt de filosoof Noam Chomsky zich af. Sinds ruim twintig jaar komt de vrijheid van mening en expressie onder druk te staan, terwijl de informatie zich exponentieel verveelvoudigt. Hoe autonoom is ons denken terwijl we worden meegenomen in de maalstroom van beelden over de actualiteit?

Sidi Larbi Cherkaoui vertrekt vanuit deze vraagstelling. Hierbij onderscheidt hij twee verschillende gedachtenstromingen. Bepaalde ideeën komen voort uit wat men hoort, wat men ons vertelt. Of uit wat men leest, in een boek of via indoctrinerende reclame.

Anders is het gesteld met ideeën die ontstaan omdat ons iets overkomt, omdat we leven, aanraken, voelen, eten ...

Er bestaat dus een lichamelijk denken, een manier om na te denken vanuit zichzelf of met zichzelf. Is deze fysieke meditatie, die ontstaat bij de opperhuid en binnendringt in ons innerlijk, synoniem van rust en sereniteit? Creëert het denken een cocon om ons te beschermen tegen aanvallen van de buitenwereld en van zijn wrede en contradictorische actualiteit? Misschien niet, antwoordt Sidi Larbi Cherkaoui. Onze meningen zelf zijn concurrerend terwijl de geest alleen agiteert. Ook riskeert ons denken op zich een gesloten systeem te worden, en zijn beschermende cocon een gevangenis. Ons ‘zijn’ bestaat uit zo vele malen ‘ik’ als er simultane gedachten zijn. Het ‘ik’ bekijkt zich dus steeds in de derde persoon.

Fractus V exploreert deze dislocatie (van het lichaam, van het huis, de handen en de ogen ...) vanuit de gedachte: ‘Onze eerste leermeesters in filosofie zijn onze voeten, onze handen, onze ogen.’

Antonio Cuenca Ruiz
dramaturg

Uit *Fractus V*, naar Noam Chomsky

De informatie is er, maar die is er voor diegenen die fanatiek een substantieel deel van hun tijd en energie willen besteden aan het uitspitten van deze informatie en leugens van vandaag willen vergelijken met lekken van gisteren enzoverder.

Dat is een job voor vorsers, maar het is gewoon onzin om van de bevolking in het algemeen te vragen deze taak op zich te nemen.

Het punt is dat dit veel werk vergt en dat is de reden waarom het propagandasysteem zo succesvol is. Heel weinig mensen hebben de tijd of de energie of het engagement om een constante strijd te voeren, nodig om de dagelijkse propoganda uit je leven te bannen.

Wat gemakkelijk is, je weet wel: je komt thuis van je werk, je bent moe, je had een drukke dag, je gaat niet je avond spenderen aan een onderzoeksproject, dus ga je voor het scherm zitten en zegt: ‘Dat is waarschijnlijk waar.’ Je kijkt naar de hoofdlijnen in de krant en je kijkt naar sport of zoiets, dat is over het algemeen hoe het systeem van indoctrinatie werkt. Want natuurlijk is de stof voorhanden, maar je moet gewoon werken om ze te vinden.

De kwestie is dat je dient te werken op de ontwikkeling van een onafhankelijke geest, maar dat is uiterst moeilijk om alleen te doen. De schoonheid van het systeem is dat het iedereen isoleert. Iedereen zit alleen voor zijn scherm, weet je, het is heel moeilijk om gedachten en ideeën te hebben onder deze omstandigheden. Je kan niet in je eentje tegen de wereld vechten. Sommige mensen kunnen dit, maar zij zijn eerder zeldzaam. Je moet dit doen door middel van een organisatie. Zo dienen cursussen over intellectuele zelfverdediging plaats te

vinden in de context van politieke of andere organisaties.

Wat je doet is je aansluiten bij mensen waarmee je een gezamenlijke waarheid tracht te vinden, die een gezonde vorm van samenleven zou kunnen ondersteunen. Je luistert naar hen en vertelt hen wat je vindt. Je tracht mensen aan te moedigen om voor zichzelf te denken. Diegenen waarover je bekommerd moet zijn, zijn de slachtoffers van een systeem, van om het even welk systeem, niet de machtige mensen. Dus moet de slogan zijn: ontferm je over de machtelozen. Help hen en jezelf meer waarheden te vinden. Het is geen gemakkelijke slogan om te formuleren in vijf woorden, of er zelfs naar te leven, maar ik denk dat deze slogan de juiste is.

In de kijker

Speak low if you speak love © Danny Willems

wo 09.12.15 / 20.00 / Concertzaal

Speak low if you speak love / Wim Vandekeybus / Ultima Vez

Na nieuwZwart werkt Wim Vandekeybus voor *Speak low if you speak love* opnieuw samen met Mauro Pawlowski. Het is geen opera, noch een musical in de gebruikelijke zin van het woord, maar een opzweepende mengeling van hedendaagse dans en experimentele muziek over de liefde.

EXTREMALISM © Alwin Poiana

za 13.02.16 / 20.00 / Concertzaal

EXTREMALISM / Ballet National de Marseille & ICKamsterdam – Emio Greco | Pieter C. Scholten

EXTREMALISM, een stuk voor dertig dansers, elk met hun specifieke lichamelijke en ervaring in ballet en hedendaagse dansvormen. Dertig lichamen, dertig keer opstand, dertig reflecties op vandaag. Wat doet een lichaam in een extreme situatie? En hoe overleeft het juist in minimale omstandigheden? Kortom, hoe reageert een lichaam op crisis?

DRANKBONNEN

Om u nog beter te bedienen, betaalt u voortaan met drankbonnen aan de pauzebars. U kan deze drankbonnen voor de voorstelling of tijdens de pauze aanschaffen aan de verkoopbalies in de Inkomhal en op de Foyers. Ook in het Concertgebouwcafé kan u met deze bonnen betalen.

BESTEL UW TICKETS NU OP

WWW.CONCERTGEBOUW.BE
+32 70 22 33 02 / IN&UIT
BRUGGE 34

Praat na de voorstelling gezellig na in het Concertgebouwcafé of vertel ons wat u ervan vond op Facebook of Twitter (@concertgebouwbr).

Gezellig tafelen voor of na een voorstelling met een verrassing op vertoon van het concertticket. www.concertgebouw.be/services.

DeMorgen.

Knack

Klara

FOCUS | WTV